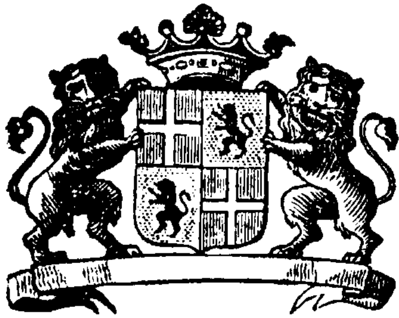
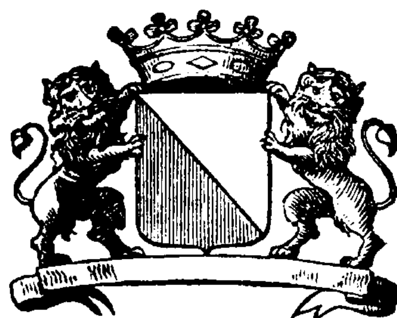
A°. 1854. N°. 82.

DONDERDAG 6 APRIL.



UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT



Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT 6 April.

— Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal is verzonden een ontwerp van wet tot wijziging van Hoofdst. X. der staatsbegrooting voor 1853, door den minister van oorlog onderteekend, met bijgaande staten. Dit ontwerp is strekkende om de onkosten voor Remonte, Scheep- en Wagenvrachten, kampering van troepen, enz., door overschotten op andere artikelen te dekken. Onder die overschotten vindt men eene som van ƒ 52,000 van de artt. kavalerie en genie voor het Limburgsche Bond-Contingent, eene som van ƒ 26,200, van de geneeskundige dienst, welke laatste dus in het afgeloopen jaar als gunstig was te beschouwen, enz.

— De Comm. van rapporteurs betreffende de behandeling van het wets-ontwerp tot verandering van bestraffing van misdrijven in de afdeelingen, heeft haar verslag uitgebragt. De Comm. heeft zich twee vragen te beantwoorden voorgesteld: 1°. In hoeverre heeft men zich kunnen vereenigen met het denkbeeld van partiële wijzigingen? en 2°. Kan de voorgestelde verandering geacht worden volledig te zijn, en te voldoen aan den eisch eener goede strafwetgeving?

Wat de eerste vraag betreft, algemeen was men van het hoogst wenschelijke der maatregel doordrongen. Vele leden echter meenden, dat eene partiële wijziging van het strafwetboek eene algeheele wijziging weder zou doen verschuiven. Onder uitdrukkelijk voorbehoud, dat dit het geval niet zijn zal, en dus, dat het onderhavige ontwerp als eene eerste schrede te beschouwen zij van eene algeheele verbetering en herziening, kunnen die leden zich met de voordragt vereenigen. Wel erkennen zij de moeijelijkheid van het zamenstellen van een nieuw strafwetboek, doch, wijzende op hetgeen hier is voorbereid, en buiten 's lands, onlangs nog in Pruissen, is tot stand gekomen, meenen die leden dat de wetenschap genoegzaam is gevorderd, om, zonder noodzakelijkheid van iets te scheppen, gebruik te maken van die vorderingen en tot goede resultaten te geraken.

Omtrent de tweede vraag, moet de Comm. opmerken, dat uit de memorie van toelichting niet blijkt, dat de voordragt een gevolg is van eenig overleg met de Staatscomm., of dat de ondervinding der regterlijke collegiën is geraadpleegd. Ook ontbreekt de mededeeling van de resultaten der geregtelijke Statistiek. Men meende, dat deze wijziging verder had kunnen en moeten gaan; men had het vreemde wetboek op meer uitgebreide wijze partiëel door nationale verordeningen kunnen doen vervangen, meer overeenkomstig met onze zeden en regten. De artt. 291 en volgende van het C. P. konden worden afgeschaft, de bepalingen tegen ontucht verbeterd, enz. Andere leden achten de greep te sterk, en kunnen zich niet vereenigen met de onbegrensde bevoegdheid aan den regter gegeven, noch met de afschaffing en verzachting van steeds noodige strafbedreigingen. De meesten echter waarderen dat het ontwerp gebleven is op het terrein van strafbedreigingen, en hechten er dus hunne goedkeuring aan.

Verder worden er in de artt. eenige wijzigingen voorgesteld. Omtrent de doodstraf is men het volstrekt niet eens. Sommige leden achten die in elk geval ondoelmatig en aan dwaling onderhevig, welke nooit te herstellen valt; anderen meenen, dat de doodstraf wel moet worden toegepast. De meesten oordeelen die straf als onmisbaar, wettig en doeltreffend. Bij politieke misdrijven wenscht men algemeen mindere toepassing. Brandstichting behoort, volgens vele leden, alleen te worden gestraft, wanneer die met opzet en voorbedachten rade geschiedt. Sommige wilden de doodstraf hierop behouden. De meerderheid vereenigde zich met de voordragt.

Voor de straf, naast die des doods, hebben sommige leden gewenscht, hetzij afzonderlijk, hetzij als gevolg van eene langdurige tuchthuisstraf, eene deportatie op een der kleine w. i. eilanden; — andere hebben eene bepaling verlangd, waarbij de doodstraf facultatief zou worden gesteld, doch dergelijke bepaling heeft ernstige bestrijders gevonden, als gelijkstaande met eene uitwissching van de bedoelde straf uit de rij der straffen.

— De tijding, reeds gister medegedeeld, betreffende vredesvoorstellen, uit Petersburg te Berlijn ontvangen, bevestigt zich, maar bijna overal wordt die kwasi-vredelievende poging beoordeeld, zooals wij het gister reeds in 't kort deden. Onder Berlijn vindt men, wat er daarvan gezegd wordt; iedereen zal het belang van de zaak zelve inzien. Voor 3 maanden zou zulk een voorstel zeker den vrede hebben doen behouden: sinds dien tijd is echter de Oostersche zaak van grootscher omvang geworden. De vrijheid der Christenen is bijzaak, de oude traktaten, de vrije vaart in de Zwarte zee, de beteugeling van de heerschzucht van Rusland zijn hoofdzaak geworden. Zullen in dien toestand de vredesvoorstellen aan de Westelijke mogendheden thans voldoende toeschijnen?

Ze getuigen, dit is zeker, van de vredelievende gezindheid des Czaars, en die gezindheid moet op de houding van Duitschland gunstig werken. Door het aanbod der ontruiming van de Donauvorstendommen, voldoet Rusland aan de wenschen van Oostenrijk; het kan Pruissen slechts bevestigen in zijne geheel onzijdige houding. — Uit dit oogpunt vooral kan de zending van den hertog van *Mecklenburg* van belang worden, en zal ze het Oostersch vraagstuk weder in een nieuw tijdperk brengen.

Intusschen is (ook dit hebben we reeds gister gemeld) de eerste vijandelijke daad geschiedt, door het bemagtigen van een Russiesch koopvaardijvaartuig, dat aan de Iersche kust binnenliep. — Te Marseille was bijna evenzoo een Russiesch vaartuig in de fuik geloopen.

Men gelooft, dat intusschen in de Zwarte Zee reeds ernstige schoten zijn gevallen. De vloten zijn er in teruggekeerd, en ofschoon men het er voor mag houden, dat twee Russische konvooijen, uit Sebastopol naar den Kaukasus vertrokken, hunnen last reeds gelukkig zullen volbragt hebben, is het evenwel zeer waarschijnlijk, dat de vereenigde vloten de versperringen van de Donaumonden zullen hebben vernield.

Uit Konstantinopel meldt men, dat *Aarif Effendi* groot mufti en *Chekib-Effendi* voorzitter is geworden van den bijzonderen Raad. — De Grieksche gezant in Turkije heeft zijne passen ontvangen. — Berigten over Engeland ontvangen zeggen, dat de Koning en Koningin van Griekenland naar de Turksche grenzen zijn vertrokken. Is dit zoo, dan is de hoofdvraag: met welk doel?

Lord *Russell* heeft in het huis der gemeenten aangekondigd, dat het verschil tusschen N. Amerika en Spanje weldra zal beslecht zijn, door de toegevendheid van het hof van Madrid.

De Amer. berigten spreken van eene zamenzwering op St. Domingo ontdekt, waarvan de leden het doel hadden den President *Santanna* te vermoorden op het bal, dat door den franschen gezant zou gegeven worden.

— Z. M. heeft pensioen verleend aan de volgende Hervormde predikanten: *P. M. Deerns* te Heeswijk, *T. A. Romein* te Harkstede, *J. van Kuijk* te Dokkum, *S. C. Klinkhamer* te Wijngaarden, *J. C. Mohr* te Warmenhuizen, *J. Meijer* te Midwolde en Leek en *A. J. Diemont* te Ameide en Tienhoven.

— De off. van gezondheid 3e kl. *J. R. de Brouwer* en *A. M. J. Zubli* zijn door Z. M. benoemd tot off. 2e klasse.

— Men verneemt, dat de heer Mr. *Jb. Nijhoff*, op zijn verzoek door Z. M. den Koning eervol ontslagen als Notaris te Arnhem, zich na beëdiging voor het provinciaal geregtshof van Gelderland, wederom heeft doen stellen op het tableau der advocaten. (*Arn. Ct.*)

— Men verzekert, dat de promotie, bij het leger onlangs geschied, binnen weinige dagen nog zal gevolgd worden door de benoeming van eenige luitenants tot kapiteins.

— Op den avond van den 3. April heeft de hoogleeraar *Opzoomer*, te Antwerpen, in de vergadering van het *Cercle artistique litteraire et scientifique*, een voordragt gehouden *over het doel der kunst*, welke algemeen werd toegejuicht.

— In de *Amst. Ct.* vindt men het volgende berigt uit Arnhem: De op den 30 Maart jl. gehouden verkooping van domeinen vroeger gediend hebbende tot de koninkl. stoeterij te Borculo, heeft, naar men verneemt, meer dan *f* 256,000 opgebragt. Men zal zich herinneren, dat in 1851 door de regering eene wet werd voorgedragen, krachtens welke die goederen aan het zedelijk ligchaam *Tandem* in gebruik zouden worden afgestaan, voor een termijn van vijftig jaren voor het oprigten en houden eener landbouwschool. Eene waarde van niet minder dan *f* 256,000 was alzoo „de betrekkelijk geringe ondersteuning" (memorie van toelichting tot bedoeld ontwerp), met welke de heer *Thorbecke* de Tweede Kamer uitnoodigde zijne persoonlijke vrienden en politieke bondgenooten van rijkswege te begiftigen. Moeijelijk was het voorzeker voor de Kamer zulk eene waarde te vermoeden achter een belastbaar inkomen volgens het kadaster van *f* 3,584,15, de eenige toelichting waarmede zij zich te dien aanzien in der tijd moest tevreden stellen.

— De gemeenteraad van 's Hage heeft, in zijne zitting van eergisteren, aangenomen een voorstel van Burg. en Weth., tot aanbouw van twee vleugels aan het Stedelijk badhuis, waarvan de kosten geraamd zijn op *f* 92.000; zullende tot vinding dier kosten nader de middelen door B. en W. worden voorgedragen.

Ook is in die zitting breedvoerig beraadslaagd, over het verzoek van den heer *Marwiks*, tot bekoming van afschriften van stukken, benoodigd voor het door hem en op zijne kosten namens de gemeente in te stellen regtsgeding tot vernietiging van het contract, in der tijd door het Stedelijk bestuur met den tegenwoordigen ondernemer der gas, den heer *Goldsmid*, gesloten. Met 19 tegen 10 stemmen is besloten aan den heer *Marwiks* de verlangde afschriften van stukken te verleenen.

— Uit Hellevoetsluis meldt men ons eene zeldzame zelfsopoffering. Tijdens de doorvaart van de stoomboot Admiraal Verheul door de sluis van het Voornsche kanaal, op den 4. dezer, viel een jongentje tusschenn de muur en de sluisdeuren in het water. Men wist niet wat te doen tot hulp voor het kind, waarop *Koos Koster*, varensgezel, zich naar beneden liet vallen, en het geluk had het kind te grijpen. Met moeite heeft men daarna, door het toewerpen van touwen beiden kunnen redden. *Koster* was eenigzins gekwetst.

— Het schip de Watergeus, van de 's Gravenhaagsche reederij, is gisteren morgen in goeden staat te Brouwershaven binnengekomen, zijnde dit het schip, waarvan in de Engelsche dagbladen melding is gemaakt, van de reis binnen 87 dagen van Liverpool naar Sidney, in Australie, te hebben volbragt.

DUITSCHLAND.

WEENEN 3 April.

Terwijl de Russen zich in Dobrudscha vestigen, melden de tijdingen uit Krajowa, dat ook de Turken bij Turnul de vijandelijkheden zijn begonnen, en die vesting hebben ingesloten.

Sebastopol wordt van de landzijde versterkt, terwijl men de plaats van de zeezijde onneembaar beschouwt. 2 troepen-konvooijen zijn van daar in de laatste dagen naar Anapa en Redoutkale gezonden. — Door de aanwezigheid der vereenigde vloten in de Zwarte zee beschouwt vorst *Woronzoff* de stelling der Russen in den Kaukasus voor zeer gevaarlijk, en is hij zelf versterking te Petersburg gaan vragen.

De Turksche admiraal, te Sinope krijgsgevangen gemaakt, is van zijne wonde hersteld.

— *4 April.* 5 pCt. $83\frac{1}{2}$; Leening 1851 5 pCt. 107, N. L. 87; bank. 1110.

TRIEST 3 April.

De post uit de Levant brengt ons berigten uit Konstantinopel van den 27. Maart. De gezant van Griekenland bij de Porte, de heer *Metaxas*, had zijne passen bekomen, en de Turksche gezant te Athene, *Nechet-Bey*, was te Konstantinopel terug gekomen.

Men verzekerde, dat de Staatsraad besloten had, de Grieksche onderdanen, die zich in Turkije bevinden, uit het land te zenden.

Uit Griekenland heeft men berigten tot 31 Maart. De Ministers van finantien en justitie hadden hun ontslag gegeven, 't welk door den Koning niet was aangenomen.

In Epirus en in Thessalie duren de gevechten tusschen de opstandelingen en de Turksche troepen steeds voort. Previsa is in staat van blokkade verklaard.

BERLIJN 4 April.

De *Gazette de Prusse* berigt, dat de hertog *van Mecklenburg-Strelitz*, uit Petersburg met eene bijzondere zending alhier aangekomen, het antwoord heeft overgebragt van keizer *Nikolaas* op den eigenhandigen brief van den koning van Pruissen.

In dit antwoord zegt de Czaar genegen te zijn den vrede te sluiten en de prinsdommen te ontruimen, zoo de regten, welke de Christenen in Turkije, door de tusschenkomst van Engeland en Frankrijk van de Porte verkregen, bij verdragen worden gewaarborgd, en zoo de vloten der Westersche mogendheden de Zwarte zee en den Bosphorus verlaten.

Indien deze waarborg door de Westersche mogendheden en de Porte aangenomen is, verklaart Rusland zich genegen om de verdere verschillen te doen vereffenen op een congres, 't welk, bij voorbeeld, te Berlijn zal gehouden worden

HAMBURG 3 April.

De Engelsche vloot blijft voortdurend in beweging; men meent, dat sir *Napier* op de fransche divisie wacht, en daarom tot dusverre nog geene twee dagen in eene haven is gebleven. Elken dag ontvangt de admiraal versterking uit Engeland.

Uit Reval wordt gemeld, dat de burgerlijke overheden op bevel hun zetel naar Weissenstein hebben overgebragt; de voorsteden worden afgebroken; men vreest te Riga en Lobau niet minder een bombardement.

ENGELAND.

LONDEN 4 April.

In deze week worden er 4,000 man naar Turkije ingescheept, die niet te Malta zullen aanleggen. Ze vertrekken in 5 stoombooten. Nog zijn 15 paketbooten te Liverpool voor troepen-vervoer gehuurd.

In de Oostzee is onze scheepsmagt thans reeds 1,252 stukken en 12,500 koppen sterk. Weldra vertrekken nog eenige schepen, met 600 vuurmonden.

— De *Times* roept het heden den jongelingen toe, dat ze goed mogen toezien, wat heden geschiedt in betrekking tot den oorlog. Alhoewel de mogelijkheid zeker bestaat, dat de krijg van korten duur zal wezen, is toch de waarschijnlijkheid, dat zij alleen het einde zullen zien van 't geen thans aanvangt. — Voor 60 jaar begon men ook den oorlog met geestdrift tegen een volk, dat alleen stond, en dat wij haatten, en die oorlog heeft een kwart eeuw geduurd. Europa verwoestende en de geheele wereld verscheurende.

Thans heeft men niet met een staat, maar met een vast land, niet met een volk, maar met een deel der menschheid te doen. Met bepaalde krachten gaan wij strijden tegen eene onuitputtelijke menigte, tegen eene magt, die binnenslands door dwingelandij, buitenslands door verovering bestaat.

Onze vijand bevat in zich de oorspronkelijke bestanddeelen dier horden, welke eenmaal de wereld bedreigden en veroverden. Toen men onlangs er op wees, dat deze crisis was voorzien, en moest uitbreken, deed men er te meer de grootschheid van uitkomen.

Eenig krijgsgeluk met wijsheid in den raad des Czaars zou den oorlog spoedig kunnen doen eindigen, maar de magt der Staten, die aan den strijd deelnemen, de omvang van de zaak, die hem heeft uitgelokt, het belang van de beginselen, die in spel zijn, dat alles doet een oorlog voorspellen zoo langdurig en zoo gewaagd, als er nog ooit een gevoerd is.

— De fondsen zijn heden weder meer gedrukt. Gec. $86\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ à $\frac{1}{2}$; Holl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$; 4 pCt. $82\frac{1}{2}$; Mex. 3 pCt. $90\frac{3}{4}$ à 91; Sp. uitgest. 17.

FRANKRIJK.

PARIJS 4 April.

In het wetgevend ligchaam zijn heden de onderhandelingen geëindigd over de vervolging van den graaf *de Montalembert*. De markies *d'Andelarre* heeft het eerst tegen de vervolging het woord gevoerd; hij heeft op tallooze voorbeelden gewezen, op tallooze schrijvers, uit welke allen blijkt, dat voor het geven van het verlof het onderzoek der feiten noodzakelijk is. — De heer *Noyens de St. Laurent* beweert daarentegen, dat de vervolging moet plaats hebben, zoo men niet de vrijheid wil daarstellen tot het beleedigen onzer staatsinstellingen. — De heer *Chasseloup-Laubat* antwoordt met veel talent. Hij zegt, dat het hier eene kwestie van eer is, omdat men het woord heeft van een ambtgenoot; hij waarschuwt tegen alle uitersten en herinnert er aan, dat men geschiedenis maakt, al is die ook niet overwegend belangrijk. — De heer *Baroche* erkent de verdiensten van den heer *de Montalembert*, maar betoogt toch dat men tegen hem moet ageren. — De heer *de Montalembert* houdt vervolgens vol dat men hem geen delict kan ten laste leggen, wort de schuld der openbaarmaking op den heer *Dupin* en eindigt met eenige uitvallen tegen het despotisme, waartegen de heer *Baroche* protesteert.

Tot stemming overgegaan zijnde, verklaren zich van de 235 leden 184 voor en 51 tegen de vervolging.

— Het berigt, dat de hertog *van Mecklenburg* met nieuwe voorstellen van vrede uit Petersburg te Berlijn is aangekomen, heeft hier veel opzien gebaard. Men vraagt zich af, wat daarvan waar zij en waartoe ze thans zullen leiden. Zeer zeker zullen ze de Duitsche mogendheden op nieuw doen wijfelen in hare houding, die steeds zoo onzeker bleef, niettegenstaande de hoven reeds voor lang berigt hadden van de briefwisseling tusschen Engeland en Rusland gehouden, en waarin de Duitsche magten door den Czaar zoo met kleinachting werden bejegend. Men beweert hier zelfs, dat de Engelsche regering ter wille van Oostenrijk en Pruissen eenige stukken heeft geheim gehouden, welke nog luider getuigen van die kleinachting.

Inmiddels wordt ijverig aan het vertrek der troepen gearbeid. Prins *Napoleon* scheept zich Donderdag, maarschalk *de St. Arnaud* Maandag in.

Te Marseille wilde eergister een Russiesch vaartuig binnenloopen; juist bij tijds kwam men het waarschuwen, dat de oorlog reeds was verklaard; het kon zich nog redden door ruim sop te kiezen.

In betrekking tot de Fransche expeditie is met Napels een misverstand ontstaan. De Koning heeft verboden de Napelsche vlag te hijschen aan de koopvaardijschepen, die verhuurd zijn ter overbrenging van krijgsmateriaal. De koning van Napels is hierin bezorgder dan Oostenrijk. Men mag het er wel voor houden, dat de koning zich niet in moeijelijkheden wikkelen wil met Engeland en Frankrijk, en zegt daarom, dat hij er slechts de stelling der onzijdige zeemogendheden meer door tracht vast te stellen. Toch komt door deze zaak op nieuw in de gedachte het verdrag dat de koning van Napels voor 1848 met den Czaar sloot, 't welk echter verviel, toen de vorst de helft zijner staten door het oproer had verloren.

Uit Piemont ontvangt men brieven, die gewagen van woelingen der demagogen, waartegen de Sardinische regering maatregelen neemt, om niet even als koning *Otto* door de gebeurtenissen overvallen te worden.

— 3 pCt. 62,30; $4\frac{1}{2}$ pCt. 88,90; Oost. 5 pCt. $69\frac{1}{4}$; Rom. $74\frac{1}{2}$; Piem. 75; 3 pCt. 43; Sp. binnenl. $31\frac{1}{4}$; uitgest. $16\frac{1}{4}$.

Zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van 5 April heeft de Kamer hare werkzaamheden hervat, en heeft al dadelijk den heer *Cost Jordens*, nieuw benoemd lid der Kamer, op het advies der commissie tot onderzoek zijner geloofsbrieven, als zoodanig toegelaten. Daarna heeft de Voorzitter mededeeling doen geven van de onderscheidene koninklijke besluiten, kennisgevingen, mededeelingen, stukken, verzoekschriften en boekwerken, sedert de vergadering van 22 December bij de Kamer ingekomen, zoo mede van de wets-ontwerpen van de Tweede Kamer ontvangen. Al die stukken worden voor kennisgeving aangenomen, en, naar gelang van hunnen aard, hetzij ter griffie gedeponeerd, verzonden naar de afdeelingen, of geplaatst in de boekerij. Op voorstel van den heer *van Dam van Isselt* zal aan den minister van Binnenlandsche zaken het verlangen worden uitgedrukt om van het verslag wegens de openbare werken over 1853, aan ieder lid der Kamer een exemplaar te doen uitreiken.

De Kamer heeft vervolgens hare afdeelingen zamengesteld en is daarna in dezelve overgegaan tot de benoeming van hare voorzitters en onder-voorzitters.

Daarna is de vergadering gescheiden.

ADVERTENTIEN

KLOES, betuigt de ondergeteekende haren welmeenenden dank. Wed. VAN DER KLOES, NYHOFF.

*** Degenen, welke iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de nalatenschap van den Heer JOHAN DIEDERICH KRUSE, gewoond hebbende en op den 26. Januarij dezes jaars te Zeyst overleden, gelieven daarvan vóór of uiterlijk op den 18. April 1854, schriftelijk opgaaf of betaling te doen ten Kantore van den Notaris SCHADEE, te Zeyst.

*** Men zal op Woensdag den 19. April 1854 en volgenden dag, des voormiddags te 10 ure en des namiddags te 6 ure, aan de Huizinge te Utrecht, aan de Runnebaan, F. No. 244, ten overstaan van den Notaris van SCHERMBEEK, in het openbaar, om contant geld verkoopen: Een deftigen INBOEDEL, bestaande in: Mahonijhouten Kabinet, Linnen- en Kleederkasten, Bufet, Tafels, Stoelen, Kanapé, Ledikant, kapitale Spiegels, schoone Schilderijen, sierlijke Pendules, deftig Zilverwerk, Gouden voorwerpen, Beddengoed, Vloerkleeden, fraaije stellen Gordijnen, Tafel- en Bedlinnen, Porcelein, Glas- en Aardenwerk, een Brandwaarborgkast, Koper-, Blik-, IJzerwerk, enz., mitsgaders een gedeelte van eene smaakvolle BOEKVERZAMELING, hoofdzakelijk de Geschiedenis betreffende, PLAATWERKEN, TEEKENINGEN, SCHILDERS BENOODIGDHEDEN, enz., breeder te beschrijven bij Notitiën, in tijds verkrijgbaar ten Kantore van Verkoopingen, te Utrecht achter St. Pieter; — alles te bezigtigen den 18. April e. k., van 10 tot 3 ure.



*** Te Utrecht, achter St. Pieter, F. 363, zal, op Zaturdag den 29. April 1854, 's namiddags ten 5 ure, worden geveild: Een smaakvol aangelegde **Lusttuin** met uitmuntend onderhouden **Woonhuis,** aan de noordzijde van de Maliebaan, I. 202, kadaster sectie A. 1447 en 1448, belend door eigendommen van de Heeren *van Loenen*, *Numans*, *de Jong* en *Buddingh*, en verhuurd aan Mevrouw de Douairière *de Geer*. Te bevragen ten Kantore van den Notaris DE BALBIAN VAN DOORN.

UIT DE HAND TE KOOP

*** Op eenen der vrolijkste Standen, in het midden der stad, een kapitaal HUIS, voorzien van zeven zoo Beneden- als Bovenkamers, Keukens, Kelder, Zolder, Plaats, enz. Aanvraag bij *franco* brieven aan het Bureau dezer Courant onder Lett. V. P.

TE HUUR OM DADELIJK TE AANVAARDEN.

*** Een **Buitentje**, nabij de stad Utrecht, genaamd *LANDZIGT*, bevattende vijf Kamers, meest behangen en met stookplaatsen voorzien, Provisiekamer, Keuken, Schuur, Zolder met Meidenkamer, Tuintje met Vruchtboomen à *f* 146.— 's jaars. Te bevragen *franco* bij C. A. L. RODELSTURTZ aan de Neude.

HANDSCHOENEN MAGAZIJN.

*** JOH. BISCHOFER, uit *Tyrol*, wonende te *Amsterdam*, is weder *uitgepakt* op het Oudkerkhof tegen over de *Restauratie Siebers* met alle soorten GEMSLEDEREN en GLACÉ HANDSCHOENEN, enz., enz. Alles tot de minste prijzen.

P.S. *Boodschappen of Bestellingen worden 's morgens vóór 12 ure bezorgd.*

*** De VEREENIGING *GOEDE TROUW*, dankbaar voor het in haar gestelde vertrouwen, blijft zich bij voortduring „tot de vervulling van dienstbetrekkingen" het geachte publiek beleefdelijk aanbevelen.

Worden gevraagd: HUIS- en LOGEMENTS-KNECHTS, als ook een JONGELING ter opleiding in het Kruideniers vak.

Vrouwelijke Dienstboden worden aan de kantoren der Vereeniging *kosteloos* ingeschreven, de Mannelijken alleen aan het hoofdkantoor, Oudegracht aan de Stadhuisbrug bij den Directeur J. DE VOS.

*** Men verlangt ten spoedigste eene

tweede Modewerkster.

Salaris naar bekwaamheden. Adres Lett. A. Z. [illegible] J. H. SIDDRÉ.

Aan den Heer TEENSTRA, te Ulrum.

MIJN HEER!

*** Het moet U niet verwonderen als gij van mij door middel van de *Curaçaosche Courant* eenen brief ontvangt ter beantwoording aan de snoode lasteringen tegen mij, die gij op uwe verantwoording genomen hebt, door den brief van uwen waren of valschen correspondent aan het publiek mede te deelen, in een artikel, hetwelk door U onderteekend, in het nummer van den 12. Januarij dj. van *„de Nederlander"* voorkomt en waaruit ik het gedeelte dat mij betreft hier overneem:

„Ofschoon iedereen overtuigd is van de verschrikkelijke wreedheden van sommige slaveneigenaars en het grootste gedeelte der bevolking met genoegen den dageraad aan de kimmen ziet gloren, die den slaaf de vrijheid zal geven, hebben, op aanrading en aanzetting van den heer P. LAUFFER, (wiens moeder in slavernij geboren is en die nog heden ten dage familiebetrekkingen onder de slaven heeft), de weeskamer en de kerkeraad der vereenigde Protestantsche gemeente op dit eiland, van welke beide ligchamen hij lid is, adressen aan het Ministerie van Koloniën gepresenteerd, met verzoek om de slaven niet te emanciperen, noch de kinderen, die, volgens het concept-reglement, zullen vrij zijn, van dat regt te laten genieten. Deze gevoelloze, menschenschuwe man, die zijnen Afrikaanschen broeders een' ingeboren haat toedraagt, heeft ook *propia autoritate* met vier andere negrophagen een adres aan den Minister opgesteld, waarin met de zwartste kleuren de emancipatie werd afgemaald. Doch hij moest met spijt in het hart zijn voornemen laten varen, wijl al de negrophilen, waaronder vele eigenaars van slaven, hem deden kennen, dat zij door een tegen-adres het Ministerie zijn laaghartig doel openleggen zullen."

De aanranding tegen mijnen persoon, Mijn Heer, is openbaar geweest, de verdediging zal dan ook openbaar zijn. Ik moet U echter vooraf verzekeren, dat ik, bij mijne poging, om dien aanslag op mijne eer af te weren, mijne toevlugt niet zal nemen tot die wapenen, welke fatsoenlijke lieden nooit gebruiken, wanneer zij tegen elkander voor hunne meeningen strijden, en waarmede gij uwe handen bezoedeld hebt, toen gij ze zoo ligtvaardig uit de eerlooze handen van uwen misschien apocryphen correspondent genomen hebt. Ja, Mijn Heer, uw privaat leven zal voor mij heilig zijn, en ik zal eenen sluijer werpen op uw openbaar gedrag te Suriname in het jaar 1833, als ik niet mis heb. Dat ben ik verschuldigd aan mijn karakter, hetwelk ik altijd tracht zuiver te bewaren, en aan mijne opvoeding, welke mij geleerd heeft, zelfs in eenen onregtvaardigen vijand, den titel van mensch te eerbiedigen.

Nu ter zaak.

Het aangehaalde stuk bevat zoo veel onwaarheden als er zinsneden zijn.

Wat mijne moeder betreft (om op dien aanslag te antwoorden, welke door den doorslepen lasteraar tusschen haakjes als zonder erg geplaatst, maar welks doel gemakkelijk is te raden), moet ik U verklaren dat het geheel onwaar is, dat zij in slavernij geboren is en familie betrekkingen onder de slaven heeft. — Ik zeg zulks geenszins, omdat ik het als onteerend voor iemand zou beschouwen, indien hij tot eenen stand der maatschappij behoorde, waarop slechts een ongodsdienstige mensch, die het werk der Voorzienigheid niet weet te eerbiedigen, met minachting nederziet, ik stel alleen aan de kaak voor het publiek in Nederland eene onwaarheid, welke op Curaçao niet behoeft wederlegd te worden. Ik denk dat eene moeder altijd moeder blijft voor eenen regtschapen zoon, al klopt haar moederlijk hart onder het zwartste vel.

Als gij, Mijn Heer, begeerig zijt mijne ware afstamming van moederszijde te kennen, kan ik u mededeelen, dat de grootmoeder mijner grootmoeder uit de kust van Africa alhier gekomen is, maar dat zij vrij gestorven is, nalatende een klein erf, door hare nijverheid verworven, en hetwelk mijne moeder altijd geweigerd heeft te verkoopen uit eerbied voor de nagedachtenis van hare overgrootmoeder. Geen van hare nu levende afstammelingen is in slavernij geboren. Dat is de zuivere waarheid. Ik had die bijzonderheden kunnen verzwijgen, maar ik ben zonder vooroordeel opgevoed; en ik schat eenen mensch niet naar zijne afkomst, maar naar zijne zedelijke waarde. Ware het echter anders dan zoude ik mij niet te zeer behoeven te schamen over eene zwarte stammoeder, aangezien ik te dien opzigte het lot deel van fatsoenlijke mannen, die hooge betrekkingen op dit eiland hebben bekleed of nu nog bekleeden, en het opkomend geslacht meer dergelijke aanzienlijke burgers zal opleveren.

Maar genoeg omtrent dat punt; ik ga over tot de beschuldiging, dat ik den Kerkeraad en de Weeskamer *aangezet* zoude hebben om verzoekschriften aan het Ministerie in te dienen, ten einde de emancipatie tegen te werken. Dit verklaar ik alweer voor de grootste onwaarheid, en ik geef als bewijs daarvan den brief zelven van den Kerkeraad aan den Heer Gouverneur (niet aan het Ministerie, zoo als men verkeerd opgeeft), waarin dat Ligchaam pligts en ambtshalve het gouvernement van Curaçao opmerkzaam maakt op de verliezen, die de Kerken armen kas zal lijden bij de voorgenomene emancipatie, indien zij zonder schadevergoeding tot stand wordt gebragt.

Daar die brief tegelijk met mijn schrijven aan U in de *Curaçaosche Courant* zal verschijnen, reken ik overbodig [illegible] hem hier in te lasschen.

Over mijn voorstel aan de Weeskamer, om ook hare eer op te houden, door het publiek maken van haren brief, ook aan den Gouverneur gerigt, en in denzelfden geest opgesteld, heeft dat Collegie nog niet beslist. Ik ben dus op dit oogenblik in de onmogelijkheid om U daaromtrent geheel te voldoen. Later hoop ik in de gelegenheid daartoe gesteld te zijn.

Het is echter waar, dat ik beide ligchamen aandachtig heb gemaakt op de gevaren, waaraan hunne kapitalen of liever het vermogen van weezen en armen, door de besprokene omstandigheid, blootgesteld zouden zijn, maar van eene aanrading tot eene aanzetting is de afstand groot. Uw Correspondent heeft goed gevonden om dien sprong over de waarheid te doen, hij heeft geene bedenking gemaakt om beide ligchamen verachtelijk in de oogen van het publiek te maken, om mij beter te treffen, welaan blijve dat op zijne verantwoording. Maar ik wil U slechts vragen, Mijn Heer, of het edel is, een aantal goede burgers tot mikpunt voor den haat en wraak van 5000 hunner natuurgenooten te stellen?

Het is insgelijks valsch, dat ik een gevoelloze menschenschuwe man ben, en een adres aan het *Ministerie* opgesteld heb, *waarin de emancipatie met de zwartste kleuren wordt afgemaald*. Ik zou met die bewering kunnen volstaan, aangezien ik reeds twee onwaarheden van den berigtgever tastbaar heb gemaakt, maar ik wil allen twijfel daaromtrent wegnemen en aantoonen dat ik wel verre van der emancipatie hinderpalen te leggen, aan mijne vroegere meening over dat onderwerp getrouw blijf, welke gij, Mijn Heer, volkomen kent, doordien gij het adres aan den Koning en volksvertegenwoordiging, hetwelk door mij opgesteld en in het jaar 1848 openbaar gemaakt werd, in een verkeerd daglicht hebt zoeken te stellen, ofschoon zij eene algemeene en dadelijke emancipatie op billijke voorwaarden voorsloeg, met de onbewimpelde erkenning van het nut en de regtvaardigheid daarvan. Een antwoord van mij is daarop gevolgd en geplaatst in de *Utrechtsche Courant* (de oude, de opregte) van den 17. October 1849; het is ook geteekend door de Heeren NICS. ROJER, FELIX VIDAL en AUGUST MULLER. Indien gij geene kennis daarvan draagt, neem ik de vrijheid, U te verwijzen naar de Heeren Uitgevers dier Courant, aan wie ik hier niet nalaten kan, mijne hulde toe te brengen voor de aan ons belangeloos bewezene diensten en voor hunne behartiging der belangen onzer gewesten, en die hun edel beroep wel begrijpen, doordien zij afkeerig zijn om hun dagblad door valsche berigten te onteeren, en den onvergeeflijken misslag niet begaan, om ongeloofwaardige correspondentie alhier te hebben.

Ik moet U verwijzen naar die Heeren, omdat mij plaats en tijd te kost schieten.

Ik zeide dan dat ik allen twijfel wilde wegnemen aangaande de bewuste valsche bewering: dat doe ik door eenvoudig hier neder te schrijven het volgende extract uit eenen brief door mij aan een der leden van de Tweede Kamer gezonden, dien ik wel niet persoonlijk ken, maar aan wien ik geschreven heb, om hem het lot onzer kolonie aan te bevelen, in de overtuiging, waarin ik verkeerde, dat de man, die de nationaliteit der kolonisten zoo zeer verdedigd heeft, ook hunne materiële belangen zoude behartigen. Dat extract luidt aldus: Je dois pourtant vous participer que quelques propriétaires ont le dessein d'adresser une requête au Roi, pour lui faire des représentations sur le mode d'émancipation proposé, qui porte une si violente atteinte au principe de l'inviolabilité de la propriété consacrée par le règlement lui-même. Je ne signe pas cette requête parce qu'elle n'est pas tout à fait conforme à mes idées. — L'année 1848 j'avais avec quelques autres habitants envoijé une pétition au Roi et à la Représentation nationale, pour demander la liberté instantanée et générale avec quelques garanties pour l'ordre et une pleine indemnité. Cette requête a été déposée au greffe.

Mes idées sont restées les mêmes et c'est toujours dans la supposition que l'émancipation totale serait rejetée à cause de l'état des finances, que je propose un autre mode de libération partielle au moyen des femmes seules.

La requête présentée des habitants se prête à la combinaison ministérielle en ce qu'elle demande aussi la liberté pour les enfants à naître, mais avec un dédommagement de 100 flor, par tête, tant pour l'expropriation que pour les frais de l'entretien jusqu'au moment où l'enfant commence á être utile (a l'âge de 12 ans): on a ajouté la condition qu'il doit être obligé de rester chez le maitre jusqu'a l'âge de 21 ans, comme une compensation supplémentaire à l'âge de 21 ans, comme une compensation supplémentaire à la perte de la propriété. — Ce plan garantit la propriété, mais il a quelque chose qui répugne à l'humanité, savoir la séparation morale du fils d'avec la mère. Si l'on veut donner une bonne éducation à la jeune population libérée, il ne faut pas commencer á porter atteinte au sentiment de piété filiale, en mettant une aussi grande distance entre l'enfant et l'auteur de ses jours.

Nu, Mijn Heer, hoe is het mogelijk dat ik de *emancipatie onder de zwartste kleuren zou hebben afgemaald*. Blijkt het tegendeel niet klaar als het middaglicht. Het adres in een zoo verkeerd daglicht door uwen correspondent gesteld en waarvan ik in het extract hierboven melding maak, is niet door mij opgesteld, maar door den heer C. L. VAN UYTRECHT, een der 3 andere negrophagen (volgens eene nieuwe uitdrukking de fatsoenlijke taal eene lasteraars waardig).

Ofschoon ik mij met de drie andere bedoelde Heeren C. L. VAN UYTRECHT, AUGUST MULLER en Ns. ROJER vereenigd had om het onderwerp van alle zijden te beschouwen, en den geest van het adres beäam, *indien men uit gebrek aan middelen tot eene algemeene emancipatie of eene emancipatie der vrouwen niet kon besluiten*, heb ik het niet geteekend, omdat ik in eenige punten van meening verschilde. De heer VAN UYTRECHT heeft ook om mij onbekende redenen niet geteekend.

Het slot van het adres luidt aldus: —

Redenen waarom de rekwestranten eerbiedigljk de vrijheid nemen, Uwe Majesteit te verzoeken, om het 92. artikel van het bewuste concept reglement te laten wijzigen in dier voege, dat als schadeloosstelling voor de verpleging van elk vrij geboren slavenkind aan den meester of de meesteres der moeder zal worden uitgekeerd bij de aangifte der geboorte van het kind eene som van honderd gulden en dat de geëmancipeerde slaven kinderen gerekend worden gesteld te zijn onder voogdij der meesters van hunne moeders tot aan het bereiken van hunnen een en twintigjarigen ouderdom toe, gedurende welken tijd de meesters gehouden zullen zijn, dezelven te verzorgen, en tot verdere vergoeding van de voor hen gedane uitgaven werkzaam te stellen, met deze uitzondering ten aanzien der meisjes, dat wanneer zij vóór dien tijd moeders mogten worden, de tijd van dienstbaar te zijn voor dezelve van dat oogenblik af gerekend moet worden geëindigd te zijn.

'T welk doende, &c.

Dat adres is niet verzonden geworden en wel uit gebrek aan genoegzame onderteekenaars, en niet omdat men (zoo als beweerd wordt) mij zou bedreigd hebben om een tegenrekwest aan het Ministerie te zenden, ten *einde mijn laaghartig doel open te leggen.*

Men kon mij immers niet hebben bedreigd, aangezien ik noch de steller noch een der onderteekenaars daarvan was en het verzenden of niet verzenden daarvan van mijnen wil niet afging. Overigens iedereen, die mij kent, weet dat ik door vrees niet zal afzien van een besluit, dat mij goed voorkomt. Tot nader bekendmaking met mijn karakter kan ik U verwijzen naar de volgende Heeren, die allen zijn gerepatrieerd: mijnen vriend den Heer P. POEL, Onderwijzer; den Heer J. P. BOSCH, gew. Administrateur der Financien; den Heer J. J. PUTMAN, gewezen Pastoor van SANTA ROSA, met wie ik ook in vriendschappelijke betrekkingen heb gestaan; den Heer H. VAN DER MEULEN, mijnen ex collega en buurman; de Heeren RADERS en ESSER, voormalige gezagvoerders van dit eiland.

Ik heb nu een viertal valsche aantijgingen met de voldoenste bewijzen gelogenstraft; eene enkele beschuldiging blijft nog over, te weten: dat ik een *gevoelloozе, menschenschuwe man ben, die een ingeborenen haat aan zijne Afrikaansche broeders toedraagt.*

Tegen deze zoo boosaardige beschuldiging kan ik geene geregtelijke bewijzen tot mijne verdediging voorbrengen. Ik mag mijn eigene getuige niet zijn. Het is ook mijn karakter niet, mijn eigen lof voor het publiek uit te bazuinen. Maar als ik niet vertellen kan wat ik ben, als zoon, broeder, als vader van de twee kinderen, die ik voor God en de gemeente bij hunnen doop erkend heb, hoe ik hunne zwarte moeder in eer houd (hetgeen toch een zijdelingsch en moreel bewijs is, dat ik mijne Afrikaansche broeders geen ingeboren haat toedraag), zal echter het publiek in Nederland wel kunnen vermoeden dat ik geen *gevoellooze, menschenschuwe man* kan zijn, als het komt te weten, dat ik een achttal publieke betrekkingen, die mij opgedragen zijn geworden, aangenomen heb. Zal een gevoelloozе mensch het zijne, (hoe gering ook het moge zijn) belangloos tot het algemeen welzijn bijdragen?

Ik hoop dat mijne landgenooten in Nederland, op wier achting ik als een voor de ware eer *gevoelige* man, prijs stel, mij niet meer voor een zoo slecht mensch houden zullen.

Ik ben, Mijn Heer! door uw toedoen genoopt geworden, om tegen mijne gewoonte aan, van mij te spreken; verpligt zelfs om mijne geheimen te openbaren, op dat men mij zou kennen, zoo als ik werkelijk ben, opregt en zonder huichelarij. Als Christen vergeef ik het U.

Wat mij tot troost strekt is de gedachte dat waarlijk christelijke of liefderijke menschen mij niet veroordeelen zullen. Ik hecht veel waarde aan de meening, die zij van mij zullen hebben, maar ik bekreun mij weinig over het oordeel, dat menschen over mij zullen vellen, die het masker der godsdienst aannemen om hunne geheime doeleinden te bereiken, en die, te vreden met die legale, koude, stijve geregtigheid, uit de hoogte nederzien op degenen, wier omstandigheden zij niet in staat zijn te beoordeelen, en die naar de inspraak van hun geweten eenen anderen weg inslaan dan hunnen eigen weg.

Ik zou hier kunnen eindigen, maar ik wensch nog U en het publiek bekend te maken met de redenen, waarom men mij zoo vinnig aangevallen heeft, op dat een ieder achter den scherm kunne zien, begrijpen en beslissen.

Er is hier eene partij van eenige ontevredenen, die den val van onzen waardigen gouverneur wil; wie het gouvernement ondersteunt, wordt gehaat en zoo veel mogelijk verguisd. Nu, ik heb een adres aan den Koning opgesteld, om de handelingen van den Gouverneur in derzelver waar daglicht te plaatsen, welk adres door 82 voorname ingezetenen onderteekend of later in een ander adres goedgekeurd is geworden. *Inde irae.*

Ik gevoel geenen spijt daarover, integendeel ben ik blij voor de goede zaak iets te verduren, en mij aan de zijde van iemand te scharen, die algemeen bekend staat als een regtschapen man, braaf echtgenoot, teeder vader, een waar vriend zijner vrienden, een weldoener zijner vijanden, een uitmuntend regent.

Dewijl hij nu als Gouverneur het genoegen heeft kunnen smaken zijne ijverige pogingen tot het welzijn van het land door de bevolking te zien op prijs stellen, toen hij op het einde van verleden jaar een dank adres door 260 ingezetenen ontving, zoeken eenige ontevredenen alhier alles in het werk te stellen om die talrijke getuigenissen ten zijnen gunste te verzwakken. Daarom moest ik aan de kaak gesteld worden. *Sapienti sat est.*

Ik moet toch mijn schrijven eindigen, Mijn Heer! dewijl de plaats, waarop ik in eene Courant beschikken kan, mij niet toestaat uitvoeriger te zijn. Buitendien gij weet wat een wijsgeer heeft gezegd: „een enkel woord is genoeg om te beschuldigen, er wordt een boekdeel vereischt om zich te verdedigen." Ik schei dus van U met de overtuiging, dat ik de perken van eene regtmatige verdediging niet te buiten ben gegaan, en met de hoop dat gij nu erkennen zult dat gij bedrogen zijt geweest en dat gij ook in het openbaar uwe dwaling zult erkennen. Maar veroorloof mij nog eenen raad, die ook kan dienen voor degenen, die met U beweren dat de meesters van slaven geen regt op eenige vergoeding hebben, maar wel zich met de hoop op eene aalmoes van den staat te vreden moeten stellen. Lees met aandacht de plaatsen, alwaar de groote en ware philanthroop *Paulus* over de betrekkingen van slaven en meesters spreekt en bijzonders 1 *Timoth.* vers 1, 2, 3, 4 en vooral 5, en den brief aan *Philemon*, vooral vers 14.

Vaarwel dan, Mijn Heer! en zonder wrok. Er is geen gal in mijn hart. Vindt gij goed om mij verder te vervolgen, dat staat U vrij; wat mij betreft, de zaak is voor mij van zulk eenen aard, dat zij geene dupliek vereischt. Het publiek zal tusschen ons beide beslissen.

Er staat U nog een weg open om met eer uit uwen moeijelijken toestand te geraken. — Gij kunt zeggen dat gij door den verkeerden voornaam P. misleid zijt geworden en dat gij, wanneer uw valsche correspondent mijnen werkelijken naam JACOB LAUFFER, had gezet, eenen laster niet had herhaald, wel wetende dat de man, die het bewuste rekwest aan Koning en Volksvertegenwoordiging in 1848, en het antwoord op uwen aanval daarop, te vinden in de *Utr. Cour.* No. 125 van 1849 schreef, geen anti-abolitionist kan wezen.

Met de hoop dat gij als een *opregte en rondborstige* Nederlander zult erkennen, dat gij onwetend eenen eerlijken man hebt helpen lasteren, kan ik mij nog noemen met consideratie.

Curaçao den 17 Februarij 1854.

UDW. Dienaar,
JACOB LAUFFER.

PS. Nog een woord aan U „*de Nederlander*," die op eene onvergeeflijke wijze eenen medechristen hebt helpen verguizen. — Als gij gelooft gepredestineerd te zijn om gelijkvormig te worden aan hem, die zich de *waarheid* heeft genoemd, laat dan de wereldsche wapenen varen en gord aan de wapenen van God, die te vinden zijn bij *Paulus*: Eph: VI v. 13 — 17:

Slechts aldus gewapend kunt gij met vrucht de goede zaak verdedigen, toonen dat uwe leer uit God is, en het heil uwer medeburgers en broeders bewerken, waarnaar gij, zoo als ik geloof, zonder huichelarij streeft.

Errare humanum est sed perseverare diabolicum.

Curaçao 16 Februarij 1854.

De Kerkeraad der Vereenigde Protestantsche Gemeente alhier, bekend geworden zijnde met een stuk voorkomende in „de Nederlander van den 12 Januarij 1854," waarin gezegd wordt dat de Kerkeraad zich op aanzetting van het medelid, den Heer J. LAUFFER (aldaar verkeerdelijk genoemd P. LAUFFER) per adres aan het Ministerie van Kolonien heeft gewend, met verzoek om de slaven niet te emanciperen, noch de kinderen, die volgens het Concept reglement zullen vrij zijn van dat regt te laten genieten, acht het noodzakelijk het publiek omtrent de ware toedragt van zaken in te lichten door openbaarmaking van het adres, waarover in dat stuk gesproken wordt. Het adres luidt aldus:

Den Hoog Ed. Gestr. Heer
Gouverneur van Curaçao
en onderhoorigheden.

Curaçao 30 Maart 1852.

HOOG ED. GESTRENGE HEER!

De Kerkeraad der Vereenigde Protestantsche Gemeente alhier, gezien hebbende dat bij het onlangs door de Regering in het Moederland aan de Staten Generaal ingediend ontwerp van reglement op het beleid der Regering in West Indie bepaald is, dat de kinderen, welke na de invoering van dat reglement uit slavinnen geboren, vrij zullen zijn, acht het zijn pligt zich aangaande de belangen der aan zijn beheer toebetrouwde kerk- en armen kassen tot U HoogEd. Gestr. te wenden.

Hoezeer de kerkeraad het beginsel van afschaffing der slavernij toejuicht en alzoo ten opzigte eener voorzigtige vrijmaking der slaven met welgevallen elken maatregel zoude zien, waardoor overeenkomstig de hulpmiddelen van het moederland, zonder krenking der regten van belanghebbenden, aan de billijke eischen der menschheid wordt voldaan, moet hij echter in het gemelde ontwerp reglement het gemis betreuren eener duidelijke bepaling, waarbij aan de belanghebbenden hun regt wordt verzekerd op vergoeding der schade, welke hun door de voorgenomene vrijverklaring der kinderen van slavinnen berokkend zal worden. Ook de Kerkeraad bevindt zich als beheerder der Kerk- en armen kassen onder het getal der belanghebbenden, dewijl de genoemde kassen in het bezit zijn van onderscheidene hypotheken, zoo op huizen als wel voornamelijk op plantaagjes, waarbij slaven als meerder verband zijn gevoegd. Deze wijze van geld beleggen berust op het voorschrift door het koloniaal bestuur in der tijd aan de kerk gegeven, dat de kerk- en armen fondsen niet anders mogen worden uitgezet, dan bij hypotheken, gevestigd op vaste goederen, alleen of met slaven als bij verband, een bij verband echter dat bij hypotheken op plantaagjes niet anders dan als hoofdverband kan worden beschouwd, dewijl de bloote gronden zonder slaven geene of slechts geringe waarde bezitten. Zoolang er geen vooruitzigt op eene vrijlating der slaven bestond, leverden de verbanden, waaronder zich deze bevinden, voldoende zekerheid op voor de voorgeschotene gelden, daar voor diegenen, die door sterfte daaraan ontvielen, de geborenen in de plaats traden. Wanneer echter de kinderen, uit slavinnen geboren, vrij zijn, ontstaat er voor die verbanden een dubbel nadeel, in de eerste plaats worden de gestorvene slaven niet weder vervangen, en ten andere zullen de plantaagjes ten gevolge van het gebrek van veldarbeiders (de ondervinding toch heeft voldingend bewezen, dat de vrije neger niet dan in de uiterste noodzakelijkheid werkt,) aanmerkelijk in waarde verminderen.

Aangezien nu U Hoog Ed. Gestrenge met het behartigen van het welzijn der kolonie in het algemeen en met het oppertoezigt over de armen en weezen in het bijzonder belast is, zoo vleit zich de kerkeraad dat het U HoogEd. Gestrenge zal behagen om met mededeeling der bezwaren wegens het nadeel, hetwelk de kerkeraad uit de voorgenomene vrijmaking voor de kerk- en armenkassen te gemoet ziet, aan de regering in het Moederland het eerbiedig verzoek des kerkeraads kenbaar te maken, dat zoodanige beschikkingen genomen mogen worden, waardoor de regten der hypotheek schuldigen geëerbiedigd en dienvolgens ook de genoemde kassen gevrijwaard worden tegen de verliezen, welke deze misschien niet zouden geleden hebben, ware de kerkeraad in het beleggen zijner geldmiddelen geheel vrijgelaten.

De kerkeraad neemt deze gelegenheid waar om U Hoog Ed. Gestrenge zijne gevoelens van eerbied en hoogachting te betuigen.

De Voorzitter,
A. I. K. MEIJER.

De kerkeraad vermeent met de enkele openbaarmaking van dit adres te kunnen volstaan, en houdt zich overtuigd dat zijn medelid de Heer J. LAUFFER te zeer de algemeene achting der weldenkenden in deze kolonie geniet, dan dat het noodig zoude wezen zijn karakter tegen de aanvallen van onbekende beschuldigers te verdedigen.

De Voorzitter.
A. I. K. MEIJER.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

April.	Uren.	Wind-rigting.	Wind-kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	*Aanmerkingen.*
5	2	w.	1	771.42	57.6	+ 2.0	0,48	0	Helder.
	10	wnw.	0	73.38	42,4		88	0	Bewolkt.
6	8	wzw.	1	73,46	46 0		87	0	Idem.

In No. 81 kolom windkracht 4 April 2 ure *staat* 1 *lees* 3.
10 „ „ 3 „ 1.

AMSTERDAM 5 April 1854.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	$2\frac{1}{2}$ pCt.	53	$54\frac{3}{4}$	$54\frac{3}{8}$
dito dito	3 „	64	$64\frac{7}{8}$	$64\frac{1}{4}$
dito dito	4 „	81	$82\frac{3}{8}$	$82\frac{[illegible]}{8}$
Amortisatie-Sijndicaat	$3\frac{1}{2}$ „	$82\frac{1}{2}$		
Handelmaatschappij .	$4\frac{1}{2}$ „	110		
Oost-Indische Leening	4 „	$81\frac{3}{8}$	$81\frac{5}{8}$	
RUSLAND.				
Oblig. bij *Hope en Com.*	5 „	$93\frac{7}{4}$	$94\frac{3}{4}$	$94\frac{3}{4}$
Obligat. 1828 en 1829	5 „	$93\frac{1}{2}$	$94\frac{1}{2}$	$94\frac{3}{8}$
Certificat. 1831 & 1833	5 „	$80\frac{1}{4}$	$80\frac{[illegible]}{2}$	
Certificaten 1840 . .	4 „	71		
Certificat. bij *Stieglitz*	4 „	70		
dito Adm. te Lond.	$4\frac{1}{2}$ „	$76\frac{1}{2}$	$77\frac{1}{4}$	77
POLEN.				
Aand. 1835, fl. 500	*f*	127		
Obligatien	4 pCt.	$59\frac{1}{2}$	60	
SPANJE.				
Obligatien	1 „	$16\frac{11}{16}$	$16\frac{7}{8}$	$16\frac{3}{4}$
dito	3 „	$34\frac{1}{2}$	$34\frac{3}{4}$	
Binnenl. Schuld. . . .	3 „	32	$32\frac{5}{8}$	$32\frac{3}{8}$
Bewijzen Coupons		$3\frac{9}{16}$	$3\frac{5}{8}$	
OOSTENRIJK.				
Oblig. Metaliek	5 pCt.	$56\frac{1}{4}$	$58\frac{5}{8}$	58
dito dito N.	5 „	73	76	$7[illegible]\frac{3}{4}$
dito dito La B.	5 „	73	76	$75\frac{3}{4}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$ „	$29\frac{1}{8}$	$30\frac{1}{8}$	$29\frac{3}{4}$
BELGIE.				
Certific. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$ „	$42\frac{7}{8}$	$44\frac{1}{4}$	$44\frac{1}{4}$
BRAZILIE.				
Geld. 1824, £ 100 . .	5 pCt.	$88\frac{1}{4}$	$88\frac{1}{2}$	
Geldl. 1824, £ 200 . .	5 pCt.	88		
PORTUGAL.				
Obligatiën.	3 pCt.	$31\frac{1}{4}$	$31\frac{1}{8}$	$31\frac{3}{8}$
AMERIKA.				
Peru. Geldleening 1854	$4\frac{1}{2}$ pCt.	52	53	53
Venez., Oblig. 6 pCt. nu	$3\frac{1}{2}$ „	$23\frac{1}{2}$	24	
Grenada, Oblig. . . .	$2\frac{1}{4}$ „	$15\frac{3}{4}$	$16\frac{1}{8}$	
Mexico, Obl. 1851 £ 100	3 „	$22\frac{1}{8}$	$22\frac{3}{16}$	$22\frac{1}{4}$
Noord-Amerik. Am. Bank-act.		$3\frac{[illegible]}{4}$		

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.